

Gawęda Małgośki z Pleciugów Gębatej.

Pochwolony! Psysłam ci wom w odwiecz do Ksindza rydachtura z cieka wości, jak un ten nas Głos pise — i zastałam tam Ksindza Kuletora. A on mi pedo: Małgośko! abo co? jo na to grzecnie. A idź no se obezryj nas śpitolik i kaplice w Stowarzysyniu! Posłam i o retyści! Dzieuchy! pedom — jak wy mocie suminie godać, ze wy takie bidne? To ani hrabiny nie majom tygo, co tu widze. Lezom se dzieuchy na łuzec-kach cyściuśko, aze ocy bolom patseć —

jedna bieluśko ubrano chodzi od jedny do drugi i pyto, cy ji co nie potsa? a moja ty tako a owako — i pogłosko po gembusi i poprawi zoglówek — jej!.. ta to i w niebie nie ma lepij. Nic jeno zaro zapisuje sie do Stowarzysynio i jak me ino co na wnątrzu, abo jaki zomb abo co ozboli, zaro se tu psyńde i lęgne... choć roz se cłowiek użyje na tym bidnym świecie — bo tyz nikogusińko kole siebie — ot bidno sirota i tylo... buu...

A jagem wom wesła do kaplicy!.. joj! co wom tam za cudność! Jak wom nie buchne na kolana, nie zacne całować świntyj ziemi... bo to wom i samego P. Jezsa na ontorzu majom! Rety! mało dusa ze mnie nie wysła! Utałam se poządnie od płacu niuchocke we fartusek i zacynom godać świnty pocirz... O Psenojświnty Jezusicku... a tu ci fyr... syćkie lampki sie zapoliły — zeby jesce jonieli zaśpiwali, to jus rychtyg bym myślała, ze jo jus w niebie. Boze! i to syćko majom bidne dziewczynta słuzonec — kaj to insy mo?

A ktoz wom to dzieuchy, pytom, to syćko tak zrobiel? — Ha no pedają mi, — myśmy składały co tam mogły, a nas ksiądz Kuletor i Zarzond tak to piknie uzondzieli, ze cud! A dyć momy tyz swoje urnoty i kielichy i co potrza do świntyj służby i dzieuchy nie załujom, zeby syćko beło nojpiknijse, sprawiedliwie.